

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3075/2023. (II. 16.) AB VÉGZÉSE

eljárás megszüntetéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 624/2021. (XI. 11.) Korm. rendelet, az üzemanyagok hatósági áras forgalmazására vonatkozó részletes szabályokról szóló 626/2021. (XI. 13.) Korm. rendelet, a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény 41–47. §-ai, a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő alkalmazásáról szóló 39/2022. (II. 13.) Korm. rendelet, a hatósági üzemanyaggal kapcsolatos egyes intézkedésekről szóló 57/2022. (II. 28.) Korm. rendelet, valamint a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény eltérő alkalmazásáról szóló 94/2022. (III. 10.) Korm. rendelet alaptörvény-ellenességének megállapítására, megsemmisítésére és azok általános és egyedi ügyekben történő alkalmazhatósága tilalmának megállapítására irányuló alkotmányjogi panasz alapján indult eljárást megszünteti.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [2] 1.1. Az indítvány előterjesztői és az indítványkiegészítés előterjesztői útján benyújtott, az Alkotmánybíróságra 2022. május 9. napján érkezett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszukban és a 2022. május 13. napján érkezett indítványkiegészítésükben az egyes támadott jogszabályok és jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire alapították. Az indítványozók valamennyien ún. fehér kutak üzemeltetői, azaz franchise-hálózatokon kívül működtetik vállalkozásukat úgy, hogy a kiskereskedelmi forgalomban értékesítendő üzemanyagot üzemanyag-nagykereskedőktől vásárolják.
- [3] Az indítványozók álláspontja szerint
- az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 624/2021. (XI. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Árrendelet1.), az üzemanyagok hatósági áras forgalmazására vonatkozó részletes szabályokról szóló 626/2021. (XI. 13.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Árrendelet2., az Árrendelet1. és az Árrendelet2. együttesen: Árrendeletek) az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XIII. cikk (1)–(2) bekezdéseivel, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésével, az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdésével,
 - a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Törvény) 41–47. §-ai az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XIII. cikk (1)–(2) bekezdéseivel, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel,
 - a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő alkalmazásáról szóló 39/2022. (II. 13.) Korm. rendelet (továbbiakban: R1.), a hatósági üzemanyaggal kapcsolatos egyes intézkedésekről szóló 57/2022. (II. 28.) Korm. rendelet (továbbiakban: R2.) és a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény eltérő alkalmazásáról szóló 94/2022. (III. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: R3.) az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésével, az Alaptörvény XIII. cikk (1)–(2) bekezdésével, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésével ellentétesek.

- [4] 1.2. Az indítvány a támadott jogszabályok és jogszabályi rendelkezések által megsérteni vélt egyes alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában az alábbi indokolást tartalmazza.
- [5] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvének sérelmét azért állítják az indítványozók, mert értelmezésük szerint az Árendeletek, valamint az R1., az R2. és az R3. kihirdetése és hatálybalépése között nem telt el elég idő ahhoz, hogy a jogszabályok címzettjei azok alkalmazására felkészülhettek volna.
- [6] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elve és a Kormány számára veszélyhelyzetben rendeletalkotási jogosultságot biztosító 53. cikk (2) bekezdése az indítványozók szerint azért sérült az Árendeletek, valamint az R1., az R2. és az R3. tekintetében, mert a támadott szabályozás nem járul hozzá a veszélyhelyzet elrendelésére okot adó körülmények felszámolásához, enyhítéséhez, ezért a Kormány visszaélészerűen gyakorolta jogalkotói hatalmát.
- [7] Az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése által védett vállalkozás szabadságának – illetve annak elengedhetetlen feltételeként értelmezendő szerződési szabadság – sérelmét az indítványozók abban látják, hogy az Árendelet1. 1. §-a, illetve a kapcsolódó Árendelet2. az indítványozóktól elvonta a kiskereskedelmi ár meghatározásának jogát, így a több benzinkutat üzemeltető, üzemanyag-kiskereskedelemmel foglalkozó gazdasági társasággal szemben hátrányba kerültek. Üzletpolitikájuknak ugyanis az a jellemzője, hogy a kiskereskedelmi piacon nagyobb részesedéssel rendelkező, kúthálózatokat üzemeltető vállalkozásokhoz képest alacsonyabb árat alkalmaznak, s ezáltal ügyfélkört maximalizálnak. A hatósági maximált ár (a továbbiakban: ársapka) bruttó 480 forint literenként való meghatározása az indítványozók szerint olyan alacsony, hogy nem reális annál olcsóbban üzemanyagot értékesíteni, sőt már ezen az árszinten is veszteséges az értékesítés. Értelmezésük szerint a szabad ármeghatározás *de facto* tilalmával a verseny szabadságának alapvető feltételét vonta el a jogalkotó.
- [8] Az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésével összefüggésben az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében foglalt vállalkozáshoz való jog vonatkozásában az alkotmányjogi panasz előterjesztői abban látják a támadott jogszabályok alaptörvény-ellenességét, hogy az ármaximálás jelentette bruttó 480 forint literenként üzemanyagár mellett nem tudják úgy üzemeltetni vállalkozásukat, hogy a költségeik megtérüljenek és szerintük a vállalkozóvá válás nem biztosított ott, ahol a piacon maradás közgazdasági minimumfeltételei sem biztosítottak.
- [9] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog és ugyanezen cikk (2) bekezdés szerinti, tulajdonkorlátozásra vonatkozó szabály sérelmét az indítványozók szerint egyrészt a 95-ös benzín és dízelgázolaj ármaximálása (Árendelet1. 1. §, Törvény 41. §), a hatósági áras termékekre vonatkozó forgalmazási kötelezettség [Árendelet2. 2. § (1)–(2) bekezdései, Törvény 42. § (1)–(2) bekezdései], a nyitvatartási idő jogszabályi rögzítése [Árendelet2. 2. § (6) bekezdés, Törvény 43. § (6) bekezdés], a jogszabály által támasztott feltételek bekövetkezése esetére fennálló üzemszünet-hirdetési kötelezettség [Árendelet2. 2. § (3) bekezdés; Törvény 42. § (3) bekezdés], valamint az ezek megsértése esetére kilátásba helyezett szankciók, a bírság, de különösen az üzemeltetési jog elvonása (Árendelet2. 3–6. §-ai, Törvény 44–47. §-ai) idézik elő. Az indítványozók szerint az üzemanyagok áremelkedésének megfékezésére alkalmas, de az őket sújtó tulajdonkorlátozó, illetve -elvonó intézkedéseknél enyhébb eszköz lett volna a 95-ös benzint és a dízelgázolajat érintő közterhek (jövedéki adó, általános forgalmi adó) mérséklése külön-külön, vagy együttesen, illetve a tulajdonkorlátozás közérdekű céljának fennállását is vitatták. Az üzemeltetési jog mint vagyoni értékű jog elvonását az indítványozók kisajátítással egyenértékű intézkedésnek tartják, a kisajátítás teljességére, feltétlenségére és azonnaliságára vonatkozó garanciák megalkotását hiányolják. Az alkotmányjogi panasz az üzemeltetési jog elvonásával kapcsolatban annak ideiglenességét vitatja, és ezt a szabályozás aránytalanságát alátámasztó körülményként értékeli.
- [10] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe ütközőnek vélik a támadott jogszabályokat az indítványozók, mert az – értelmezésük szerint – tulajdoni várománytól fosztja meg őket. Érvelésük szerint ők a legkülönbözőbb (kereskedelmi, építésügyi, jövedéki termékkel kapcsolatos kereskedelmi) hatósági eljárásokban szerzett engedélyek együttesével jogosultak üzemanyag-kiskereskedelmi tevékenységet végezni, s ezen engedélyek összessége vagyoni értéket képvisel. Az engedélyek összessége várományt keletkeztet arra, hogy az állam az engedélyekben rögzített tárgyi feltételeket (ingatlanok, ingóságok, áruk, forgóeszközök) nem vonja el. Az indítványozók az üzemanyag-kiskereskedelemre vonatkozó jogosultságukat szerzett jogként és abból eredő tulajdongyarapodásként értelmezik, amelynek keretében rövid távon új áruk beszerzését, az üzemanyag-töltő állomás alatti tárolótartály, tároló-létesítmény feltöltését nevesítik, hosszabb távon pedig azt, hogy további tárgyi eszközök vonhassanak be működésbe (pl. járműtisztító épületrész kialakítását és használatbavételét, elektromos töltő-állomások kialakítását, PB-palackok forgalmazását). E körben előadták azt is, hogy a támadott szabályozás

a tulajdon gyarapodásukat szélsőségesen korlátozza, amelynek sem legitim célja (közérdekű céllal való alátámasztottsága) nincs, és nem arányos az elérni kívánt célokkal.

- [11] Az indítványozók az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének és 54. cikk (1) bekezdésének sérelmét azért állították az Árrendeletek vonatkozásában, mert a veszélyhelyzet elrendelésére és következményeinek elhárítására okot adó körülmények és a támadott szabályozás között álláspontjuk szerint nincs összefüggés. Ebből következik, hogy a támadott szabályozás alkalmatlan a veszélyhelyzet kihirdetésére okot adó körülmények elhárítására és enyhítésére, emiatt az alapjog-korlátozás nem felel meg az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdése és az I. cikk (3) bekezdéséből levezethető feltételeknek. Az R1., az R2. és az R3. vonatkozásában – az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdését is felhívva – sérelmezték azt is, hogy az alapjogkorlátozásra nem törvényi szintű jogforrásban került sor.
- [12] Az indítványozók az az üzemeltetési jog átruházásával összefüggésben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági ügyintézéshez való joguk sérelmét abban látják, hogy a miniszter üzemeltetési jog átruházásával kapcsolatos aktusa nem tartozik az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) hatálya alá és a jogalkotó indokolási kötelezettséget sem írt elő. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti bírósághoz fordulás joga és ugyanezen cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joguk pedig azért szenved sérelmet, mert ezek lehetőségét a támadott szabályozás nem tartalmazza és az Ákr. alkalmazására való utalás is hiányzik.
- [13] Az indítványozók az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében deklarált egyenlőségi elv sérelmét azért állítják, mert olvasatukban a vállalkozáshoz való jog tekintetében „fordított diszkriminációt” szenvednek el. Ezt azzal támasztják alá, hogy az olyan vállalkozások, amelyek – tőlük eltérően – nemcsak üzemanyag-kiskereskedelemmel foglalkoznak, hanem finomítással és üzemanyag-nagykereskedelemmel is, utóbbi tevékenységeikből fedezni tudják a kiskereskedelemben az ármaximálásból eredő veszteségeiket. Emiatt pedig e két vállalkozói kör nem tartozik homogén csoportba.
- [14] A fentiekén túl az alkotmányjogi panasz az Európai Emberi Jogi Bíróság több döntését is idézi az egyes alapjogoknál előadott okfejtéshez kapcsolódóan.
- [15] 2. A támadott jogszabályok és jogszabályi rendelkezések az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [16] 2.1. Az Árrendelet1. – amelyet a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésén nyugvó hatáskörében bocsátott ki – 2021. november 11. napján jelent meg a Magyar Közlönyben és 2021. november 15. napján lépett hatályba. Az Árrendelet1. 1. § (1) bekezdése szerint „[e] rendelet hatálybalépésétől számított három hónapig az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény Mellékletének I. pont A) alpontjában foglalt táblázatban meghatározott termékek mellett hatósági áras termék [...] az MSZ-EN 228 jelű szabványban meghatározott ESZ-95-ös minőségi fokozatú motorbenzin, amely nem teljesíti az ESZ-98-as fokozat minőségi követelményi szintjét, [...] az MSZ-EN 590 jelű szabványban meghatározott 2710 20 11 KN-kódú dízelgázolaj, amelyeknek – biokomponensekkel és szabvány szerinti adalékokkal együttesen értelmezett – legmagasabb kiskereskedelmi bruttó ára 480 forint literenként”. 2021. november 29. napján az Árrendelet1. hatályát a Kormány a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény (a továbbiakban: Védtv.) hatályvesztéséig meghosszabbította.
- [17] 2.2. Az Árrendelet2. – amelyet a Kormány szintén az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésén nyugvó hatáskörében alkotott meg – 2021. november 15. napján lépett hatályba. Az Árrendelet2. rögzítette, hogy az üzemanyagöltő állomás a szokásosnál rövidebb nyitvatartási időt nem alkalmazhat. Az Árrendelet2. 2. § (3) bekezdése értelmében köteles üzemszünetet hirdetni az üzemanyagöltő állomás üzemeltetője, ha a fogyasztókat az Árrendelet1. szerinti üzemanyagtípusokkal kiszolgálni 7 napon belül nyitvatartási idejében összesen 48 órán keresztül nem tudja. Az üzemanyagöltő állomás üzemeltetője más okból üzemszünetet nem hirdethet.
- [18] Az Árrendelet2. a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) hatáskörébe utalta az ársapka betartásának ellenőrzését. Az előírások megszegése esetére egyebek mellett bírság kiszabását helyezte kilátásba, ismételt jogsértés esetén pedig lehetővé tette az üzemanyagöltő állomás üzemeltetésének ideiglenes korlátozását.
- [19] Az Árrendelet2. 5. § (1) bekezdése alapján a miniszter a tudomásszerzést követően 24 órán belül megvizsgálja, hogy indokolt-e másik, ún. nyilvántartott szolgáltatóval történő helyettesítés, amennyiben az üzemanyagöltő állomás üzemeltetője üzemszünetet hirdetett, vagy üzemeltetőtől ezen jogát a NAV ideiglenesen visszavonta.

Amennyiben e vizsgálat alapján indokolt, a miniszter kijelöli az érintett üzemanyagöltő állomás 30 kilométeres vonzáskörzetében lévő, a lakosság igényeinek kielégítésére alkalmas nyilvántartott szolgáltatót az érintett üzemanyagöltő állomás üzemeltetésére, vagy az ellátásbiztonsági szempontokra tekintettel más nyilvántartott szolgáltatót jelöl ki az üzemeltetés ellátására.

- [20] 2021. november 29. napján az Árendelet². hatályát a Kormány a Védtv. hatályvesztéséig meghosszabbította.
- [21] 2.3. Az Árendeleteket a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény, valamint a minimálbér és a garantált bérminimum 2022. évi emelésével összefüggésben szükséges adóintézkedésekről, valamint egyes más intézkedésekről szóló 2021. évi CXXXI. törvény hatálybalépésére tekintettel egyes veszélyhelyzeti kormányrendeletek hatályon kívül helyezéséről szóló 813/2021. (XII. 28.) Korm. rendelet 1. § *m*) és *n*) pontjai 2022. január 1. napjával hatályon kívül helyezték. Az ársapka ennek ellenére megmaradt, ugyanis az Országgyűlés a Törvény 2022. január 1. napján hatályba lépő 28. alcímébe – 41–47. §-aiba – lényegében átemelte a korábbi szabályokat azzal, hogy az ármaximálást tartalmazó hatósági árat a két üzemanyagtípus vonatkozásában 2022. február 15. napjáig fenntartotta [41. § (1) bekezdés].
- [22] 2.4. Noha a Törvény csak 2022. február 15. napjáig rögzítette a két üzemanyagtípus hatósági árát, 2022. február 15. napján hatályba lépett – az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése alapján kibocsátott – az R1., amely a hatósági árazást többszöri módosítással 2022. december 31. napjáig fenntartotta.
- [23] 2.5. 2022. február 28. napján jelent meg a Magyar Közlönyben és kihirdetésének napján 13 órakor hatályba is lépett az R2., amelyet a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése alapján alkotott meg. Az R2. a kiskereskedelmi hatósági áras üzemanyagtípusok nagykereskedelmi árát maximálta literenként bruttó 480 forintban és hozott létre szerződési kötelezettséget a nagykereskedők számára, de ezzel együtt az üzemanyagokhoz kapcsolódó jövedéki adóra kedvezményt, a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség részére fizetendő tagi hozzájárulás alól pedig 2022 március–szeptember hónapokra mentességet biztosított.
- [24] Az R2. 5. §-a megszüntette a miniszter mérlegelési jogkörét a kijelölt nyilvántartott szolgáltató kijelölésének körében: amennyiben az üzemanyagöltő állomás üzemeltetője a Törvény 43. § (3) bekezdése szerinti üzemszünetet hirdetett, vagy ha üzemeltetőjével szemben a Törvény 44. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti jogkövetkezményt alkalmazták, a kereskedelemért felelős miniszter a tudomásszerzést követően 24 órán belül kijelöli a kijelölt nyilvántartott szolgáltatót.
- [25] A jogalkotó – többszöri módosítással – az R2. előírásait 2022. december 31. napjáig rendelte alkalmazni.
- [26] 2.6. Az R3. – amelyet a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében rögzített hatáskörében bocsátott ki – 2022. március 10. napján jelent meg a Magyar Közlönyben és aznap 22 órakor hatályba is lépett a legtöbb rendelkezése. Az R3. a hatósági áron való üzemanyag-vásárlásra jogosult fogyasztók körét szűkítette részben a járműtípus és tankolására alkalmas kútoszlop tulajdonságai alapján, részben pedig a gépjármű honossága alapján, kizárva a kedvezményből a nem magyar rendszámú gépjárműveket azon országokban bejegyzett rendszámmal ellátott gépjárművek kivételével, amely országokban szintén hatósági áras üzemanyagot a magyar gépjárművek tankolására elérhetővé tesznek. Az R3. is több módosításon esett át, közülük kiemelendő a hatósági üzemanyagárral kapcsolatos egyes kormányrendeletek módosításáról szóló, 2022. július 30-án hatályba lépett, 278/2022. (VII. 30.) Korm. rendelet, amely szűkítette a hatósági áron való üzemanyag-vásárlásra jogosultak körét.
- [27] A jogalkotó az R3. hatályát a Védtv. hatályvesztéséig meghosszabbította.
- [28] 3. Az Árendeletek már az indítvány benyújtásakor sem voltak hatályban. Arra nézve nem szolgáltatott adatot az indítványozók, hogy folyamatban lenne olyan eljárás, amelyben az Árendeleteket alkalmazni kellene, ezért az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján ezek érdemi vizsgálat tárgyai nem lehetnek {hasonlóan lásd: 3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [35]–[36]}. Figyelemmel azonban arra, hogy a kifogásolt szabályozás lényegét tekintve, más jogszabályban tovább érvényesült, az ezen rendeletekkel kapcsolatban előadott indítványozói érveket az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálatra alkalmas, többi támadott rendelkezés körében értékelte {lásd hasonlóan: 8/2021. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [68]} és az indítványt ekként fogadta be 2022. szeptember 27. napján tartott tanácsülésén.

- [29] 4. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását követően érdemi eljárása során észlelte, hogy a Magyar Közlönyben 2022. december 6. napján megjelent és aznap 23 órakor hatályba is lépett az uniós szankciók életbelépése okán az üzemanyagárral kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló 494/2022. (XII. 6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szankciór.).
- [30] A Szankciór. értelmében nem alkalmazhatók a Törvény 41–46. §-ai.
- [31] A Szankciór. hatályon kívül helyezte az R1. hatósági árazásra és forgalmazási kötelezettségre, valamint azok időtartamára (2022. december 31.) vonatkozó 1. § a) pontját, valamint új, 3. §-t illesztett az R1.-be, amely szerint az R1.-nek a Szankciór. hatálybalépését megelőző napon hatályos 1. § a) pontra tekintettel a Törvény 44. §-a alapján indított eljárásokat az eljárást megalapozó kötelezettségszegés időpontjában hatályos szabályok szerint kell elbírálni.
- [32] A Szankciór. hatályon kívül helyezte továbbá az R2. és az R3. ársapkával kapcsolatos rendelkezéseit, valamint kiegészítette azokat a folyamatban lévő szankciós eljárásokra vonatkozó – tartalmilag az R1. 3. §-ában foglaltakkal azonos – klauzulával.
- [33] 5. Az alkotmányjogi panasz eljárásokban ugyan a támadott jogszabály hatályvesztése önmagában nem jelenti, hogy az Alkotmánybíróságnak ne kellene érdemben vizsgálnia az indítványt (Abtv. 64. § e) pont), de – amennyiben az eljárás folytatására okot adó körülmény már nem áll fenn, illetve az indítvány egyéb okból tárgytalanná vált – akkor az Alkotmánybíróság az Abtv. 59. §-a, illetve az Ügyrend 67. § (2) bekezdés e) pontja alapján megszünteti az eljárást. Miután az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint benyújtott alkotmányjogi panasz esetében az Alkotmánybíróság a jogszabály alkotmányossága kérdésében dönt – és a lefolytatott vizsgálat lehetséges következménye a jogszabály megsemmisítése eredményeként annak hatályvesztése –, nem indokolt az eljárás lefolytatása abban az esetben, ha a támadott jogszabály már nem hatályos és nem is alkalmazható.
- [34] A jelen ügyben az alábbiakat állapította meg az Alkotmánybíróság. Egyrészt a Törvénynek a jelen ügy alapját képező alkotmányjogi panasszal támadott rendelkezései közül a 47. §-ra nem vonatkozik a Szankciór., azonban a Törvény 47. § alkalmazásának feltétele a 46. § alkalmazása, tehát *de facto* a Szankciór. alkalmazási tilalma a Törvény 47. §-ára is kiterjed. Másrészt az indítványozók nem állították azt, hogy akár egyikükkel szemben is alkalmazták volna a támadott szabályozás által kilátásba helyezett szankciókat, a Szankciór. hatálybalépésekor nem volt folyamatban olyan, az indítványozókat érintő eljárás, amelyben a támadott rendelkezések – az R1., az R2. és az R3. vonatkozó részeinek hatályon kívül helyezése ellenére, a Szankciór. előírása nyomán – alkalmazandók lennének és amelyről az Alkotmánybíróságnak tudomása lenne.
- [35] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány elbírálására okot adó körülmény már nem áll fenn, ezért az eljárást – az Abtv. 59. §-a alapján, figyelemmel az Ügyrend 67. § (2) bekezdés e) pontjára – megszüntette.

Budapest, 2023. január 31.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1118/2022.

